

οίσι, ὃσπερ τυραννίδος¹⁷⁷, ταῦτης τῆς ἀρχῆς χρήναι εἰπιμελεῖσθαι, εὐάθης εῖ. Ἐπεὶ δὲ, ἀποθηκούντων πολλῶν καὶ ἀδίκως πολλοὶ δῆλοι ἦσαν ξυνιστάμενοι τε καὶ θαυμάζοντες, τί ἐσοιτο ἡ πολιτεία, πάλιν ἔλεγεν δ Θηραμένης; ὅτι, εἰ μάτις κοινωνοὺς ἵκανοὺς λόψοιτο τῶν πραγμάτων, ἀδύνατον ἐσοιτο τὴν διληγαρχίαν δικιμένειν. Ἐκ τούτου μέντοι Κριτίς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκ τῶν τριάκοντα, ἥδη φοιτούμενοι¹⁷⁸, καὶ οὐχ ἡκιστα τὸν Θηραμένην, μὴ συρρέσις¹⁷⁹ πρὸς αὐτὸν οἱ πολιταὶ, καταλέγουσι τρισχιλίους τοὺς μεθέξοντας δὴ¹⁸⁰ τῶν πραγμάτων¹⁸¹. Ο δὲ αὖ Θηραμένης καὶ πρὸς ταῦτα ἔλεγεν, ὅτι ἀποτοπον δοκοί ἔστησι εἶναι, τὸ πρῶτον μὲν¹⁸² βουλομένους τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν κοινωνοὺς ποιήσασθαι¹⁸³ τρισχιλίους, ὃσπερ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔχοντα¹⁸⁴ τινα ἀνάγκην καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι, καὶ οὕτ’ ἔξω τούτων σπουδάίους, οὕτ’ ἐντὸς τούτων πονηροὺς οἵν τε εἴη¹⁸⁵ γενέσθαι· ἐπειτα δ’, ἔφη, δρῶ ἔγωγε δύο ἡμᾶς τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας, βιαίων τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡττονα¹⁸⁶ τῶν ἀρχομένων κατασκευαζομένους. Ο μὲν ταῦτ’ ἔλεγεν. Οἱ δὲ ἐξέτασιν ποιήσαντες τῶν μὲν τρισχιλίων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν δὲ ἔξω τοῦ καταλόγου¹⁸⁷ ἄλλων ἀλλαγοῦ, ἐπειτα κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὅπλα¹⁸⁸, ἐν φέρονται ἀπελλήλουθεσσαν, πέμψαντες τοὺς φρουροὺς καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς δρομογάμοντας αὐτοῖς, τὰ ὅπλα πάντων, πλὴν τῶν τρισχιλίων, παρείλοντο καὶ ἀνακομίσαντες ταῦτα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνυθηκαν ἐν τῷ ναῷ¹⁸⁹. Τούτων δὲ γενομένων, ὡς ἔξον¹⁹⁰ ἥδη ποιεῖν αὐτοῖς, δὲ τι βούλοιντο, πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἔνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων¹⁹¹. Ἕδοξε δ’ αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων¹⁹² ἔνα ἔκχειον¹⁹³ λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι¹⁹⁴. Ἐκέλευον δὲ καὶ τὸν Θηραμένην λαβεῖν, ὄντινα βούλοιτο. Ο δὲ ἀπεκρίνατο· Άλλ’ οὐ δοκεῖ μοι, ἔφη, κακὸν εἶναι φάσκοντας¹⁹⁵ βελτίστους εἶναι, ἀδικώτερα τῶν συκοφαντῶν ποιεῖν. Ἐκεῖνοι μὲν γάρ, παρ’ ὃν¹⁹⁶ χρήματα λαμβάνοιεν¹⁹⁷, ζῆν εἴων· ήμεῖς δὲ ἀποκτενούμενοι μηδὲν ἀδικοῦντας, ίνα χρήματα λαμβάνωμεν; Πῶς οὐ ταῦτα τῷ παντὶ¹⁹⁸ ἐκείνων ἀδικώτερα; Οἱ δὲ¹⁹⁹, ἐμποδὼν νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τῷ ποιεῖν²⁰⁰ δὲ τι βούλοιντο, ἐπειδουλεύουσιν αὐτῷ, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς βουλευτὰς ἄλλος πρὸς ἄλλον διέσχιλον, ὡς λυμανόμενον τὴν πολιτείαν. Καὶ παραγγείλαντες νεανίσκοις, οἱ ἑδόκουντος αὐτοῖς θραυστατοι εἶναι, ξιφίδια ὑπὸ μάλης²⁰² ἔχον-

(177) Η.; οὗτος τυραννίδος, ηγετος εἶναι τυραννίς. (178) (Καὶ ταῦτα). (179) Μὴ καθελον συρρέεις; 23). (180) Διῆν. ὑπετιθετο ὅτι καθελον μεθίξει. (181) Τῷ; διοικήσεως.

(182) Συνδέεται μὲν τὸ κατωτέρῳ ἐπειτα δέ. (183) Ἀποδίδεται καὶ εἰς τὸ βουλομένους καὶ εἰς τὸ τρισχιλίους οἶον· βουλομένους ποιήσασθαι κοινωνοὺς τοὺς ἀρίστους τ. π.

(184) Ήσπερ ἔχοντα, ἀπόδοσις; εἰς τὸ Τρισχιλίους, ἐνκατ., διότι ἀριθμὸν εἶναι περιληπτικόν, καὶ συσφωνεῖ πάλιν μὲ τὸ πληθυτ. καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑποκειμ. τοῦ εἶναι. (185) Η.; οὐκ εἴη. — Η.; να μὴν ἦτον δυνατόν. (186) Ἀσθενεστέλλων. (187) Εὔτους τῶν τρισχιλίων.

(188) Να ὀπλισθῆται. (189) (Χοόγρ) ὡς; καὶ τὸ παρ’ ἡμῖν ἐν φ.

(190) Εἰς τὸν Περθεῶνα. (191) Εἶναι αὐτοῖς. Κ. §. 339, Ε. (192) Εὔται.

(193) Οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰς Αθήνας ξένοι. (194) Ἐκεστον (τῶν λ.). λαβεῖν ἔνα τῶν μ.

(195) Να σφραγίσωσιν ὡς διτεμενά. (196) Ήμᾶς. (197) Εὔτενος; παρ’ έν.

(198) Εὔτεστος; μὲ σημασίαν παρατατ. εἰς εὔκτηκὴν διὰ τὸ αστεστον. (199) Κατὰ πάντα.

(200) Οἱ λ’. (201) Εὔπεδων τῷ ποιεῖν. (202) Κ. §. 458, ὑπὸ ά. 2).